

(ОБЈАВЉЕНО у „Службеном гласнику БиХ - Међународни споразуми “,
број:10/04)

На основу члана V. 3. д) Устава Босне и Херцеговине, Предсједништво Босне и Херцеговине је на 57. сједници , одржаној 7. листопада 2004. године, донијело

ОДЛУКУ

О РАТИФИКАЦИЈИ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И РЕПУБЛИКЕ МОЛДАВИЈЕ О ИЗБЈЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА И СПРЕЧАВАЊА УТАЈЕ ПОРЕЗА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И КАПИТАЛ

Чланак 1.

Сходно сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (Одлука ПС БиХ број 86/04 од 29. јула 2004. године) ратификује се Споразум између Босне и Херцеговине и Републике Молдавије о избјегавању двоструког опорезивања и спречавања утаје пореза у односу на порезе на доходак и капитал, потписан у Кишњеву 8. децембра 2003. године на хрватском, српском, босанском, молдавском и енглеском језику.

Чланак 2.

Текст Споразума гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ МОЛДАВИЈЕ И БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ О ИЗБЈЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА И СПРЕЧАВАЊА УТАЈЕ ПОРЕЗА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И КАПИТАЛ

Република Молдавија и Босна и Херцеговина,

жељећи да закључе Споразум о избјегавању двоструког опорезивања и спречавању утаје пореза у односу на порезе на доходак и имовину,

споразумјеле су се о следећем:

Члан 1.

Лица на која се примјењује Споразум

Овај Споразум се примјењује на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

Порези на које се примјењује Споразум

(1) Овај Споразум се примјењује на порезе на доходак и на имовину наметнуте у име државе уговорнице или њених административно-територијалних јединица или локалних власти, независно од начина наплате.

(2) Порезима на доходак и на имовину сматрају се сви порези који су наметнути на укупан доходак, на укупну имовину или на дијелове дохотка или имовине, укључујући порезе на приходе од отуђења покретне или непокретне имовине, порезе на укупне износе плата или накнада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.

(3) Постојећи порези на које ће се примјењивати Споразум су посебно:

а) у Молдавији:

(и) порез на приход физичких лица;

(ии) порез на непокретну имовину;

б) у Босни и Херцеговини:

(и) порез на плату,

(ии) порез на добит предузећа,

(иии) порез на доходак од привредне и професионалне дјелатности,

(ив) порез на доходак од пољопривредне дјелатности,

(в) порез на имовину,

(ви) порез на приход од имовине и имовинских права,

(виі) порез на приход од ауторских права, патената и техничких унапређења,

(виіі) порез на укупан приход физичког лица.

(4) Споразум се такођер примјењује и на исте или битно сличне порезе који су послје потписивања овог Споразума наметнути поред или умјесто одстојећих пореза. Надлежни орган и држава уговорница обавијестиће једни друге о значајним промјенама у њиховим пореским законима.

Члан 3.

Опште дефиниције

(1) За потребе овог Споразума, уколико контекст другачије не захтијева:

а) изрази "држава уговорница" и "друга држава уговорница", означавају Републику Молдавију или Босну и Херцеговину, зависно од контекста;

б) израз "Молдавија" означава Републику Молдавију и, ако се користи у географском смислу, означава њену територију у оквиру њених граница, коју чине тло, потповршински слој тла, воде, те ваздушни простор изнад тла и вода, над којима Република Молдавија има апсолутни и искључиви суверенитет и јурисдикцију у складу са домаћим и међународним законом;

ц) израз "Босна и Херцеговина" означава државу Босну и Херцеговину;

д) израз "лице" обухвата физичко лице, компанију или друго друштво лица;

е) израз "компанија" означава правно лице или установу која се сматра правним за пореске сврхе;

ф) изрази "предузеће државе уговорнице" и "предузеће друге државе уговорнице" означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно резидент друге државе уговорнице;

г) израз "међународни саобраћај" означава саобраћај бродом, авионом или друмским возилом којима управља предузеће државе уговорнице, осим ако се брод, авион или друмско возило користи искључиво између мјеста у другој држави уговорници;

х) израз "надлежни орган" означава:

(и) у Молдавији: Министарство финансија, односно његовог овлашћеног представника;

(ии) у Босни и Херцеговини: Министарство финансија и трезора, односно његовог овлашћеног представника.

и) израз "држављанин" означава:

(и) било које физичко лице које посједује држављанство државе уговорнице;

(ии) било које правно лице, партнерство или удружење, које такав статус стиче према закону на снази у држави уговорници.

(2) Када држава уговорница примјењује овај споразум у било које вријеме, сваки израз који није у њему дефинисан, уколико контекст другачије не налаже, има значење које у то вријеме има у складу са законом те државе који се односи на порезе на које се овај споразум примјењује, а свако значење у складу са примјењивим пореским законима те државе има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4. Резидент

(1) За потребе овог споразума, израз "резидент уговорне државе" означава лице које, у складу са законима те државе, подлијеже опорезивању у тој држави на основу свог пребивалишта, боравишта, мјеста регистрације, сједишта управе или било којег другог критеријума сличне природе, а такођер означава ту државу, њену административно-територијалну јединицу или локалну власт. Овај израз не укључује лице које у тој држави подлијеже опорезивању само на приход из извора у тој држави или само на имовину која се у њој налази.

(2) Ако је према одредбама става 1. овог члана физичко лице резидент обе уговорне државе, њен статус се одређује на следећи начин:

а) сматра се да је резидент само оне државе у којој има стално мјесто становања; ако има стално мјесто становања у обе државе, сматра се да је резидент само оне државе с којом има тјешње личне и економске везе (средиште животних интереса);

б) ако се не може одредити у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално мјесто становања, сматра се да је резидент државе у којој има уобичајено мјесто становања;

ц) ако има уобичајено мјесто становања у обе државе или ни у једној од њих, сматра се резидентом државе чији је држављанин;

д) ако је држављанин обе државе или ни једне од њих, надлежни орган уговорних држава ће ријешити питање заједничким договором.

(2) Ако је у складу са одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког лица, резидент обе уговорне државе, сматра се да је резидент уговорне државе у којој се налази њено сједиште управе.

Члан 5. Стална јединица

(1) Израз "стална јединица" за потребе овог Споразума означава стално мјесто пословања кроз које, у потпуности или дјелимично, предузеће обавља посао.

(2) Израз "стална јединица" посебно подразумијева следеће:

а) сједиште управе,

б) филијала,

ц) пословница,

д) фабрика,

е) радионица и

ф) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго мјесто искоришћавања природних богатстава.

(3) Израз "стална јединица" такођер укључује:

а) градилиште, грађевински, монтажни или инсталациони пројекат или надзорне активности са тим у вези, али само ако такви радови, пројекат или активности трају више од девет мјесеци у оквиру било којег периода од дванаест мјесеци;

б) пружање услуга, укључујући консултантске услуге предузећа преко запослених или другог особља којег предузеће ангажује у те сврхе, али само уколико је дјелатности те природе наставак (за исти или повезани пројекат) у држави уговорници за период или периоде у укупном трајању од три мјесеца у оквиру било којег периода од дванаест мјесеци.

(4) Изузетно од претходних одредаба овог члана, израз "стална јединица" не подразумева:

а) употребу објеката искључиво у сврху ускладиштења или излагања добара или робе која припада предузећу;

б) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења или излагања;

ц) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху прераде од стране другог предузећа;

д) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прикупљања информација за предузеће;

е) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху обављања неких других дјелатности за предузеће која су припремног или помоћног карактера;

ф) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху комбинације дјелатности наведених у тачкама а) до е) овог става, под условом да је укупна дјелатност која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

(5) Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, ако лице, осим заступника са самосталним статусом на којег се примјењује став 6. овог члана, дјелује у име предузећа, посједује и уобичајено користи у држави уговорници овлаштење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну јединицу у тој држави у односу на било које дјелатности које то лице обавља за предузеће, осим ако дјелатности тог лица нису ограничене на дјелатности наведене у ставу 4. које, ако би се обављале преко сталног мјеста пословања, не би ово стално мјесто пословања чиниле сталном јединицом у складу са одредбама тог става.

(6) Не сматра се да предузеће има сталну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог посредника са самосталним статусом, уколико та лица дјелују у оквиру својих уобичајених пословних дјелатности.

(7) Изузетно од претходних одредаба овог члана, осим у случајевима реосигурања, сматраће се да осигуравајуће предузеће државе уговорнице има сталну јединицу у

другој држави уговорници ако наплаћује премије осигурања на територији те друге државе уговорнице или осигурава од ризика у тој другој држави посредством лица које није посредник са самосталним статусом на коју се примјењују одредбе члана 6.

(8) Чињеница да компанија која је резидент уговорне државе контролише или је под контролом компаније која је резидент друге уговорне државе или која обавља пословање у тој држави (преко сталне јединице или на други начин) сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном јединицом друге компаније.

Члан 6.

Доходак од непокретне имовине

(1) Доходак који оствари резидент државе уговорнице од непокретне имовине (укључујући доходак од пољопривреде и шумарства) која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Израз "непокретна имовина" има значење у складу са законом државе уговорнице у којој се односна имовина налази. Овај израз у сваком случају укључује имовину која припада непокретној имовини, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примјењују одредбе општег Закона о земљишној својини, плодуюживање непокретне имовине и права на промјењива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или права на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава; бродови, авиони и друмска возила не сматрају се непокретном имовином.

(3) Одредбе става 1. овог чланка примјењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретне имовине.

(4) Ако власништво над акцијама и другим правима компаније власнику таквих акција или корпоративних права даје право на уживање непокретне имовине коју има компанија, доходак од тог непосредног коришћења, изнајмљивања или другог начина коришћења тог права на уживање може бити опорезовано у држави уговорници у којој је смјештена та непокретна имовина.

(5) Одредбе ст. 1, 3. и 4. овог члана примјењују се и на доходак од непокретне имовине предузећа, као и на доходак од непокретне имовине коришћене за извођење самосталних личних дјелатности.

Члан 7.

Добит од пословања

(1) Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће не обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој уговорној држави на споменути начин, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује у тој сталној јединици.

(2) Зависно од одредаба ставка 3. овог чланка, ако предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној јединици приписује добит коју би могла остварити да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним дјелатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално с предузећем, чија је стална јединица.

(3) При одређивању добити сталне јединице признају се као одбици трошкови који су направљени за потребе сталне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална јединица или на другом мјесту. Ипак, неће се признати као одбици износи, ако их буде, које је платила (осим за надокнаду стварних трошкова) јединица главном уреду предузећа или било којем другом уреду истог преко ауторских накнада, хонорара или других сличних исплата за коришћење патената или других права, или преко провизија за пружене посебне услуге или за управљање, или, осим у случају банкарског предузећа, преко камата на зајам сталној јединици. Исто тако, неће се узимати у обзир при утврђивању добити сталне јединице износи које је наметнула (осим за надокнаду стварних трошкова) стална јединица главној канцеларији предузећа или било којој другој канцеларији истог, преко ауторских накнада, хонорара или других исплата за коришћење патената или других права, или путем провизије за пружене посебне услуге или за управљање, или, осим у случају банкарског предузећа, преко камате на зајам главном уреду предузећа или било којем другом уреду истог.

(4) Уколико је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној јединици одређује на темељу расподеле укупне добити предузећа његовим дијеловима, став 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени метод расподеле, међутим, ће бити такав да резултат буде у складу са принципима из овог члана.

(5) Сталној јединици не приписује се добит ако та стална јединица само купује добра или робу за предузеће.

(6) За потребе претходних ставова добит која се приписује сталној јединици одређује се истим методом из године у годину, осим ако не одстоји оправдан и довољан разлог да се поступи другачије.

(7) Ако добит обухвата поједине приходе који су регулисани посебним члановима овог споразума, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

Међународни саобраћај

(1) Добит предузећа државе уговорнице од коришћења бродова, авиона или друмских возила у међународном саобраћају опорезује се само у тој држави уговорници.

(2) Одредбе става 1. овог члана примјењују се и на добит од учествовања у заједничким фондовима, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.
Повезана предузећа

(1) Ако:

- а) предузеће државе уговорнице учествује посредно или непосредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или
- б) иста лица судјелују посредно или непосредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице,

и ако се у оба случаја, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезивати.

(2) Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит онда добит коју би предузеће првопоменуте државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, тада та друга држава врши одговарајуће корекције износа пореза који је у њој наплатив на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог споразума и, ако је потребно, надлежни орган и држава уговорница ће се међусобно консултовати.

Члан 10.
Дивиденде

(1) Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

(2) Али, дивиденде се такођер могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, утврђени порез не може бити већи од:

- а) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник дивиденди компанија (осим партнерства) која посједује директно најмање 25 одсто имовине компаније која исплаћује дивиденде.
- б) 10 одсто бруто износа дивиденди у свим осталим случајевима.

Надлежни орган и држава уговорница ће међусобним договором утврдити начин примјене ових ограничења.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

(3) Израз "дивиденде" у овом члану означава доходак од акција, дионице које се "уживају" или одстоји право на њихово "уживање", акције рудника, оснивачке акције и

друга права која нису потраживања дуга, учествовање у добити, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са доходком од акција у законима државе чији је резидент компанија која врши распоdjелу.

(4) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примјењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне јединице која се налази у тој држави или у њој изводи личне дјелатности из сталног сједишта у њој смјештеног, а имовина у вези са којом се исплаћују дивиденде стварно припада сталној јединици или сталном сједишту. У том случају примјењују се, у зависности од случаја, одредбе члана 7. и члана 14.

(5) Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава уговорница не може завести порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако те дивиденде нису исплаћене резиденту те друге државе или ако имовина на основу које се дивиденде исплаћују стварно припада сталној јединици или сталном сједишту које се налази у тој другој држави, нити нерасподијељену добит компаније опорезивати порезом на нерасподијељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподијељена добит у потпуности или дјелимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

Члан 11. Камата

(1) Камата која настаје у држави уговорници, а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Камате се такођер могу опорезивати у држави уговорници у којој настају и у складу са законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, тако утврђени порез не може прелазити 10 одсто бруто износа камате.

Надлежни орган и држава уговорница ће међусобним договором утврдити начин примјене овог ограничења.

(3) Израз "камата" у овом члану означава приход од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога јесу ли обезбјеђена залогом и стиче ли се на темељу њих право на учествовање у добити дужника, а посебно приход од државних хартија од вриједности и приход од државних обвезница или других обвезница, укључујући премије и награде на такве хартије од вриједности или обвезнице. Казнена камата се не сматра каматом у смислу овог члана.

(4) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примјењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне јединице која се налази у тој држави или ако изводи у тој другој држави самосталне личне дјелатности из сталног сједишта које се налази у тој држави, а потраживање дуга на који се плаћа камата је стварно повезано са сталном јединицом или сталним сједиштем. У том случају примјењују се одредбе члана 7. или члана 14, у зависности од случаја.

(5) Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатиоц камате резидент те државе. Ако лице које плаћа камату, без обзира на то има ли резидент државе уговорнице у тој уговорној држави сталну јединицу или стално сједиште с којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална јединица или стално сједиште, сматра се да камата настаје у држави уговорници у којој се налази стална јединица или стално сједиште.

(6) Ако износ камате, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се камата плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника у одсуству таквог односа, одредбе овог члана примјењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају, преплаћени износ опорезује се у складу са законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог споразума.

Чланак 12.

Ауторске накнаде

(1) Ауторске накнаде које настају у држави уговорници, а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

(2) Ауторске накнаде се могу опорезивати и у држави уговорници у којој настају, а у складу са законима те државе, али ако је стварни власник тих ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, тако заведен порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа ауторских накнада.

Надлежно тијело и држава уговорница ће међусобним договором утврдити начин примјене овог ограничења.

(3) Израз "ауторске накнаде" у овом члану означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право кориштења ауторских права на књижевно, умјетничко или научно дјело, укључујући кинематографске филмове, затим патента, рачунарског програма, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или процеса или за обавјештење које се тичу индустријског, комерцијалног или научног искуства.

(4) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примјењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају преко сталне јединице која се налази у тој другој уговорној држави или тој другој држави изводи самосталне личне дјелатности из сталног сједишта које се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају, стварно припадају тој сталној јединици или сталном сједишту. У том случају, примјењују се одредбе члана 7. и члана 14., у зависности од случаја.

(5) Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатиоц резидент те државе. Ако се лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то је ли резидент државе уговорнице, има ли у држави уговорници сталну јединицу или стално сједиште у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне јединице или сталног сједишта, сматра се да ауторске

накнаде настају у држави уговорници у којој се налази стална јединица или стално сједиште.

(6) Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примјењују се само на износ који би тада био договорен. У том случају, преплаћени износ опорезује се у складу са законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог споразума.

Члан 13.

Приход од имовине

(1) Приход који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведене у члану 6. овог споразума, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Приход од отуђења покретне имовине која представља дио имовине намијењене за пословање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или покретне имовине која се односи на стално сједиште доступно резиденту државе уговорнице у другој држави уговорници у сврху извођења самосталних личних дјелатности, укључујући приходе од отуђења те сталне јединице (саме или с цијелим предузећем) или таквог сталног сједишта, може се опорезивати у тој другој држави.

(3) Приход од отуђења бродова, авиона или друмских возила у међународном саобраћају или покретне имовине која служи за коришћење таквих бродова, авиона или друмских возила, опорезује се само у тој држави.

(4) Приходи од отуђења акција или других права компаније чија се имовина непосредно или посредно углавном састоји од непокретне имовине у држави уговорници, могу бити опорезовани у тој држави.

(5) Приходи од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1., 2., 3. и 4. овог члана, опорезују се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 14.

Самосталне личне дјелатности

(1) Доходак који оствари резидент државе уговорнице од професионалних дјелатности или осталих самосталних дјелатности биће опорезив само у тој држави, уколико он нема стално сједиште редовно на располагању у другој уговорној држави у сврху извођења својих дјелатности. Уколико има такво стално сједиште, приход се може опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се може приписати таквом сталном сједишту.

(2) Израз "професионалне дјелатности" посебно укључују независне научне, књижевне, умјетничке, образовне и предавачке активности, као и независне активности љекара, правника, инжињера, архитеката, зубара и рачуновођа, ревизора и савјетника.

Члан 15.

Приход из радног односа

(1) Зависно од одредаба чл. 16., 18., 19. и 21., плате, накнаде и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице од рада, опорезују се само у тој држави, осим ако се такав рад не обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања се могу опорезивати у тој другој држави.

(2) Изузетно од одредаба става 1. овог члана, примања која оствари резидент државе уговорнице из радног односа у другој држави уговорници, опорезује се само у првопоменутој држави ако су испуњени следећи услови:

а) примаоц борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у било којем периоду од дванаест мјесеци, а који почиње или се завршава у тој фискалној години;

б) примања се исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе;

ц) примања не падају на терет сталне јединице или сталног сједишта које послодавац има у тој другој држави.

(3) Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања остварена из радног односа на броду, авиону или друмском возилу које у међународном саобраћају користи предузеће државе уговорнице, могу се опорезивати у тој држави.

Члан 16.

Накнаде директора

Накнаде директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице у својству члана одбора директора компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 17.

Умјетници и спортисти

(1) Изузетно од одредаба чл. 14. и 15., доходак који оствари резидент државе уговорнице личним обављањем дјелатности извођача као што је позоришни, филмски, радио или телевизијски умјетник или музичар или спортиста у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Ако доходак од лично обављених дјелатности извођача или спортисте, у том својству, не припада лично извођачу или спорташу, него другом лицу, било да је оно резидент државе уговорнице или не, тај се доходак, изузетно од одредаба чл. 7., 14. и 15., може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене дјелатности извођача или спортисте.

Члан 18.
Пензије

Зависно од одредаба става 2. члана 19., пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице на основу ранијег радног односа, опорезују се само у тој држави.

Чланак 19.
Услуге за потребе Владе

(1) а) Плате, накнаде и друга слична примања, осим пензија, које плаћа држава уговорница или њена административно-територијална јединица или локална власт физичком лицу за услуге учињене тој држави, административно-територијалној јединици или локалној власти, опорезују се само у тој држави.

б) Међутим, те плате, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге пружене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе и:

- држављанин је те државе или
- није постала држављанин те државе само због вршења услуга.

(2) а) Свака пензија коју држава уговорница плаћа непосредно или из фондова које је основала та држава уговорница, њена административно-територијална јединица или локална власт, физичком лицу за услуге пружене тој држави, њеној административно-територијалној јединици или локалној власти, опорезује се само у тој држави.

б) Међутим, та пензија се опорезује само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.

(3) Одредбе чл. 15., 16., 17. и 18. овог споразума примјењују се на плате, накнаде и друга слична примања и мировине које се плаћају у вези са услугама пруженим у вези са пословањем које обавља држава уговорница, њена административно-територијална јединица или локална власт.

Члан 20.
Студенти

Исплате које студент или лице на стручној обуци које јест или је непосредно прије одласка у државу уговорницу било резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, прими у сврху издржавања, образовања или обучавања, неће се опорезивати у тој држави ако су та средства из извора ван те државе.

Члан 21.
Професори и наставници

(1) Лице које одлази у државу уговорницу у сврху предавања или извођења истраживања на универзитету, колеџу или другој признатој образовној институцији у тој држави и која јест или је непосредно прије тог одласка била резидент друге државе

уговорнице, ће бити изузета од опорезивања у првопоменутој држави уговорници за надокнаде за такво предавање или истраживање за период који не прелази двије године од датума њене прве посјете у ту сврху, ако је таква накнада коју он оствари из извора ван те државе.

(2) Одредбе става 1. овог чланка се неће примијенити на приход од истраживања ако је оно обављено не у јавном интересу, већ првенствено за приватну корист одређеног лица или више њих.

Члан 22.

Остали доходак

(1) Поједини дохоци резидената државе уговорнице, без обзира на то гдје настају, који нису регулисани у претходним члановима овог споразума, опорезују се само у тој држави.

(2) Одредбе става 1. овог члана на примјењују се на доходак, осим на доходак од непокретне имовине дефинисане у ставу 2. члана 6. ако приматељ дохотка, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој уговорној држави преко сталне јединице која се у њој налази или изводи самосталне особне дјелатности из сталног сједишта које се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани с том сталном јединицом или сталним сједиштем. У том случају, примјењују се одредбе чл. 7. и 14., у зависности од случаја.

Члан 23.

Имовина

(1) Имовина која се састоји од непокретне имовине наведене у члану 6. овог споразума, коју посједује резидент државе уговорнице и која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Имовина која се састоји од покретне имовине која представља дио имовине намијењене пословању сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници, или која се састоји од покретне имовине сталног сједишта доступног резиденту државе уговорнице у другој држави уговорници у сврху извођења самосталних личних дјелатности, се може опорезивати у тој другој држави.

(3) Имовина која се састоји од бродова, авиона и друмских возила, које предузеће државе уговорнице користи у међународном саобраћају, као и покретне имовине која служи за коришћење таквих бродова, авиона и друмских возила, опорезује се само у тој држави.

(4) Имовина која се састоји од акција или других права компаније, чија се имовина непосредно или посредно углавном састоји од непокретне имовине смјештене у држави уговорници, може бити опорезивана у тој држави.

(5) Сви остали дијелови имовине резидената државе уговорнице опорезују се само у тој држави.

Члан 24.

Отклањање двоструког опорезивања

(1) Ако резидент државе уговорнице остварује доходак или посједује имовину, који, у складу са одредбама овог споразума, могу бити опорезивани у другој држави уговорници, онда ће првопоменута држава одобрити:

а) одбитак од пореза на доходак тог резидента износ једнак износу пореза на доходак који је плаћен у тој другој држави;

б) одбитак од пореза на имовину тог резидента износ једнак износу пореза на имовину који је плаћен у тој другој држави.

Овакав одбитак неће прелазити, у било којем од ова два случаја, онај дио пореза на доходак или имовину, обрачунатих прије одбитка, а који је одговарајући, у зависности од случаја, доходу или имовини који могу бити опорезивани у тој другој држави.

(2) Ако је, у складу са било којом одредбом овог споразума, доходак остварен или имовина посједована од стране резидента државе уговорнице изузета од плаћања пореза у тој држави, та држава може и поред тога, приликом обрачуна износа пореза на преостали доходак или имовину тог резидента, узети у обзир изузети доходак или имовину.

Члан 24.

Једнак третман

(1) Држављани државе уговорнице не подлијежу у другој држави уговорници опорезивању или захтјеву у вези са опорезивањем које је другачије или теже од опорезивања или захтјева у вези са опорезивањем којима држављани друге државе у истим увјетима, а посебно у односу на боравиште, подлијежу или могу подлијегати.

(2) Опорезивање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обавља исте дјелатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава личне накнаде, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због друштвеног статуса или породичних обавеза а које одобрава својим резидентима.

(3) Осим ако се не примјењују став 1. члана 9., став 6. члана 11., или став 6. члана 12., камата, ауторске накнаде и друге исплате предузећа државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, ради одређивања опорезивих добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су исплаћене резиденту првопоменуте државе. Слично, било који дугови предузећа државе уговорнице према резиденту друге државе уговорнице, ради одређивања опорезиве имовине тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су били уговорени према резиденту првопоменуте државе.

(4) Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или дјелимично посједују или контролишу, директно или индиректно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави не подлијежу опорезивању или захтјеву у вези са опорезивањем, које је другачије или теже од опорезивања и захтјева у вези са

опорезивањем, коме друга слична предузећа првопоменуте државе подлијежу или могу подлијегати.

Члан 26.

Поступак заједничког споразумијевања

(1) Ако лице сматра да мјере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезована у складу са одредбама овог споразума, оно може, без обзира на правна средства предвиђена домаћим законима тих држава, изложити свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је он резидент или, ако његов случај потпада под одредбе става 1. члана 25., надлежном органу државе уговорнице чији је држављанин. Случај се мора изнијети у року од три године од када је први пут примљено обавјештење о акцији која је резултовала опорезивањем које није у складу са одредбама овог споразума.

(2) Надлежни орган ће, ако сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до одговарајућег рјешења, настојати ријешити случај међусобним договором са надлежним органом друге државе уговорнице са циљем избјегавања опорезивања које није у складу са одредбама овог споразума. Сваки постигнути договор се примјењује без обзира на временска ограничења у домаћем закону држава уговорница.

(3) Надлежни органи држава уговорница настојаће међусобним договором отклонити тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примјени овог споразума. Они се могу и савјетовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим споразумом.

(4) Надлежна тијела држава уговорница могу међусобно комуницирати изравно или преко заједничке комисије која се састоји од тих надлежних тијела или њихових представника, у сврху постизања договора у смислу претходних ставака.

Чланак 27.

Размјена информација

(1) Надлежна тијела држава уговорница размјењују информације потребне за примјену одредаба овог споразума или домаћег закона који се односи на порезе било које врсте и описа наметнуте у име државе уговорнице или њене административно-територијалне јединице или локалне власти, уколико опорезивање предвиђено тим законима није у супротности са овим споразумом. Размјена информација није ограничена чл. 1. и 2 овог споразума. Свака информација примљена од државе уговорнице сматра се тајном на исти начин као и информација добивена у складу са домаћим законом те државе и може се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за процјену или наплату, провођење или кривично гоњење, или утврђивање жалби у односу на порезе о којима се говори у првој реченици. Таква лица или органи ће користити информације само у те сврхе. Они могу саопштити те информације у току поступка у државном суду или у судским одлукама.

(2) Одредбе става 1. овог члана не могу се ни у којем случају тумачити као обавеза надлежног органа државе уговорнице да:

- а) предузима управне мјере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;
- б) даје информације које се на могу добити у складу са законима или у управном поступку те или друге државе уговорнице;
- ц) даје информације које откривају било коју трговинску, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или трговински поступак или информацију чије би саопштавање било супротно јавном поретку.

Члан 28.

Чланови дипломатских и конзуларних представништава

Одредбе овог споразума не утичу на порезне повластице чланова дипломатских мисија или конзуларних представништава по општим правилима међународног права или одредаба посебних споразума.

Члан 29.

Ступање на снагу

(1) Овај споразум ступа на снагу на датум писмених обавјештења о истом упућених дипломатским каналима, у којима се потврђује завршетак у државама уговорницама процедура законски предвиђених да би овај споразум ступио на снагу, а његове одредбе примјењиваће се:

- а) на порезе задржане на извору, на приход стечен на дан или након 1. јануара прве календарске године након оне у којој је овај споразум ступио на снагу;
- б) на остале порезе на приход и порезе на имовину, на порезе који се могу наметнути за било коју фискалну годину која почиње на дан или након 1. јануара прве календарске године након оне у којој је овај споразум ступио на снагу.

Члан 30.

Престанак важења

(1) Овај споразум остаје на снази све док га не раскине једна од држава уговорница. Свака држава уговорница може раскинути Споразум, дипломатским каналима, давањем писменог обавјештења о раскидању најмање шест мјесеци прије краја било које календарске године након периода од пет година од датума ступања на снагу Споразума. У том случају, Споразум се престаје примјењивати на:

- а) на порезе задржане на извору, на приход стечен на дан или након 1. јануара прве календарске године након године када је обавјештење о престанку важења издато;
- б) на остале порезе на приход и порезе на имовину, на порезе који се намећу за било коју фискалну годину која почиње на дан или након 1. јануара прве календарске године након оне у којој је обавјештење о престанку важења издато.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај споразум.

Сачињено 8. децембра 2003. године, у два оригинална примјерка на молдавском, хрватском/босанском/српском и енглеском језику, са оба оригинала подједнако аутентична. У случају различитог тумачења или примјене одредаба овог споразума, енглески текст је мјеродаван.

За Босну и Херцеговину
мр. **Љерка Марић**, в. р.

За Републику Молдавију
Зинаида Грециани, в. р.

Чланак 31.

Ова Одлука ће бити објављена у "Службеном гласнику БиХ" на хрватском, босанском и српском језику и ступа на снагу даном објављивања.

Број: 01-011-1519-9/04
7. октобар 2004. године
Сарајево

Предсједавајући
Предсједништва БиХ
Сулејман Тихић, в. р.